

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 25. maja 1918.

Treść: (Nr 178.—181.) 178. Obwieszczenie, dotyczące świadectw żeńskiej szkoły przemysłowej dla białego szycia i robienia sukien w obozie dla uchodźców w Bruck nad Litawą. — 179. Rozporządzenie, w sprawie unormowania na nowo obrotu drzewem szlachetnego kasztana i w sprawie ustanowienia maksymalnych cen za takie drzewo — 180. Obwieszczenie, w sprawie dobrowolnego zgłaszania się do uprawy zimowego rzepaku (rzepiku). — 181. Rozporządzenie, w sprawie uzupełnienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1917, tycejącego się zasadniczych postanowień o poberze i przerabianiu nafty

178.

Obwieszczenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 11. maja 1918,

dotyczące świadectw żeńskiej szkoły przemysłowej dla białego szycia i robienia sukien w obozie dla uchodźców w Bruck nad Litawą.

Żeńską szkołę przemysłową dla białego szycia i robienia sukien w obozie dla uchodźców w Bruck nad Litawą wciąga się na podstawie § 14. d, ustęp 3., ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, względnie rozporządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty z dnia 26. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 180, do spisu tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa zastępują przy zgłaszaniu przez kobiety przemyślu krawieckiego, ograniczonego do sukien kobiecych i dziecięcych, dowód prawidłowego ukończenia stosunku nauki.

Wieser wlr.

179.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 13. maja 1918,

w sprawie unormowania na nowo obrotu drzewem szlachetnego kasztana i w sprawie ustanowienia maksymalnych cen za takie drzewo.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się:

Artykuł I.

Zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 147, w sprawie unormowania obrotu drzewem szlachetnego kasztana i środków dla ochrony drzew kasztana szlachetnego; rozporządzenie to opiewać będzie:

Obowiązek zgłaszania.

§ 1.

Kto w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada albo przechowuje dla osób trzecich zapasy ściętego drzewa kasztana szlachetnego, wynoszące więcej niż pięć metrów ku-

bicznych, wianien zgłosić do dnia 1. czerwca 1918 zapasy te wedle stanu z dnia 25. maja 1918, podając ilość w metrach kubicznych i miejsce złożenia, do c. i k. Ministerstwa wojny, grupa skóry wyprawnej (Wiedeń, I., Kolowratring 14). Odpis tego zgłoszenia przesać należy równocześnie do politycznej władzy powiatowej, właściwej ze względu na miejsce składu.

W dalszym ciągu winny osoby wymienione w ustępie 1. donieść c. i k. Ministerstwu wojny (grupa dla skóry wyprawnej) w 1. dniu każdego miesiąca o przyroście w porównaniu z wykazanim na końcu stanem, o ilości od tego czasu odsprzedanej lub przerobionej, tudzież o ostatecznym stanie zapasów.

Pozwolenie na wyrąb.

§ 2.

Drzewa szlachetnego kasztana, rosnące jako drzewa owocowe nie w gospodarstwie lasowym, pojedynczo, w gajach lub grupach, wolno ścinać tylko wtedy, jeżeli

- a) są widocznie zgniłe albo uszkodzone albo nie rodzą już w pełni, albo
- b) w wysokości piersi człowieka (1.3 m nad powierzchnią ziemi) pień ich w obwodzie wynosi więcej niż 240 cm.

W gajach i w drzewostanach, rosnących grupami, nie wolno ponadto ścinać więcej niż jedną trzecią część pierwotnego drzewostanu i to unikając większych luk i rozdzielać wybieranie pni drzew na całą powierzchnię.

Każdy ścinanie, uskuteczniane w myśl tych postanowień, należy zgłosić bezzwłocznie u właściwej politycznej władzy powiatowej.

§ 3.

Gdzie drzewa kasztana szlachetnego stanowią lasy lub większe drzewostany, zagospodarowane według przepisów lasowych, wolno je ścinać tylko na podstawie osobnego zezwolenia. Zezwolenie to gaśnie po upływie jednego roku, licząc od dnia wystawienia.

Jeśli chodzi o wyrąb drzew szlachetnego kasztana dla zaspokojenia potrzeb miejscowych (budulec, na opał, na tyczki winnicowe, na klepki do beczek itp.), rozstrzyga o udzieleniu zezwolenia na wyrąb właściwa polityczna władza powiatowa według opinii powiatowego technika lasowego.

We wszystkich innych przypadkach przysługuje rozstrzygnięcie Ministrowi rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu i z Ministrem wojny. W prośbie o zezwolenie należy wymienić, na jaki cel ma być uzyskane drzewo przeznaczone. Prośby należy wnosić u politycznej władzy powiatowej, w której okręgu drzewostan się znajduje; władza ta ma je przedłożyć jak najrychlej wraz z facho-

wem oświadczeniem właściwego powiatowego technika lasowego do Ministerstwa rolnictwa za pośrednictwem politycznej władzy krajowej. Udzielenie zezwolenia na wyrąb można w tym przypadku uczynić zależnym od warunku, aby uzyskane drzewo oddane zostało do przeróbki pewnym oznaczonym przedsiębiorstwom.

§ 4.

W czasie od 1. kwietnia do 15. października jest zabroniony wyrąb drzew szlachetnego kasztana. Na wyjątki od tego zakazu może w każdym poszczególnym przypadku pozwać Minister rolnictwa. W przypadku § 3., ustęp 3., wydaje Minister rolnictwa swoje rozstrzygnięcie w porozumieniu z Ministrem handlu i z Ministrem wojny.

§ 5.

Zakazuje się zawierania umów, mających za przedmiot wbrew postanowieniom §§ 2., 3. i 4. niniejszego rozporządzenia sprzedaż drzewa szlachetnego kasztana na pniu. Umowy takie są także wówczas bezskuteczne, gdy zawarte zostały przed wejściem tego rozporządzenia w życie. Roszczenia odszkodowawcze z powodu niedopełnienia, jakie zaistniały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają nietkniętymi. Dopełnienie samo jest także w tym razie zabronione.

Obowiązek nadsadzania.

§ 6.

Posiadacz gruntu (właściciel, dzierżawca, użytkowca) jest obowiązany w miejsce każdego po dniu 1. sierpnia 1914 ściętego drzewa szlachetnego kasztana tego rodzaju, o jakim mowa w § 2., zasadzić w ciągu jednego roku młode drzewo szlachetnego kasztana oraz wypielegnować je albo przynajmniej jeden z najsilniejszych pędów pnia pozostawić na przychówek i utrzymywać.

Wspomniany czasokres płynie co do drzew szlachetnego kasztana, ściętych przed dniem 4. kwietnia 1917. od tegoż dnia, a co do drzew, ściętych później, od dnia ścięcia.

Czy i o ile w lasach szlachetnego kasztana i w drzewostanach (§ 3.) należy starać się o przychówek tego gatunku drzewa, winna postanowić polityczna władza powiatowa stosownie do opinii powiatowego technika lasowego, uwzględniając naturalne stosunki stanowiska przy udzielaniu zezwolenia w myśl § 3., ustęp 2., względnie w tym czasie, w którym otrzyma wiadomość w myśl § 3., ustęp 3., o udzieleniu przez Ministra rolnictwa zezwolenia na wyrąb.

Jeżeli ten, kto według poprzednich postanowień jest obowiązany do nadsadzania, obo-

wiązkowi temu w ciągu przepisane go terminu nie uczyni wcale zadość albo nie uczyni zadość w dostatecznej mierze, to polityczna władza powiatowa może na jego koszt przedsięwziąć lub zarządzić nadsadzenie.

Ceny maksymalne.

§ 7.

Dla drzewa szlachetnego kasztana ustanawia się następujące ceny maksymalne:

Jednostka ilości K

I. Cena od wagonu na stacji załadowania 1 cetrar metryczny 12.—

II. Cena za drzewo na pniu:

a) w razie odległości drzewostanu od najbliższej stacji kolejowej do 10 km 1 meter kubiczny 35.—

b) w razie odległości ponad 10 km o 1.50 K mniej za każdy 1 km, a więc
przy odległości wynoszącej 11 km „ 33.50
przy odległości wynoszącej 12 km „ 32.—

itd.

Ceny te mają zastosowanie do drzewa, nadającego się do produkcji ekstraktu garbarskiego, to jest za drzewo zdrowe w pniach ponad 25 cm średnicy, przyczem dopuszczalny jest 15 procentowy dodatek cieńszych pni lub gałęzi, o ile ich średnica nie wynosi poniżej 10 cm.

W handlu pośrednim wolno wymienione pod I. ceny maksymalne żądać z dodatkiem, który aż do ostatniej ręki razem wzięwszy nie może przekraczać 8 procent.

Zjednoczeniom powszechnej użyteczności może Ministerstwo handlu udzielić zezwolenia na kupowanie i sprzedawanie drzewa szlachetnego kasztana z odpowiednim dodatkiem, który należy ustanowić.

Powyższe ceny maksymalne mają zastosowanie także do istniejących już umów o dostawę o tyle, o ile nie zostały jeszcze spełnione w dniu wejścia tego rozporządzenia w życie. Ceny maksymalne w rozporządzeniu ustanowione wstępują przytem w miejsce umówionych wyższych cen.

Postanowienia nadzoreze i karne.

§ 8.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwają władze polityczne przy pomocy

lasowych techników administracyi politycznej, inspektorów przemysłowych albo innych organów.

§ 9.

Kto działa wbrew postanowieniom tego rozporządzenia, tego ukarze polityczna władza powiatowa grzywną do 20.000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podpada pod surowsze postanowienie karne. Kary te można nałożyć także obok siebie.

Nadto można orzec przepadek zapasów, do których czyn karygodny się odnosi, a jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, utratę uprawnień przemysłowego.

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 25. maja.

Jeżeli działanie lub czyn, które podlegały karze według postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 147, w sprawie unormowania obrotu drzewem szlachetnego kasztana i środków dla ochrony drzew kasztana szlachetnego, kontynuowano lub powtórzono po rozpoczęciu się mocy obowiązującej nowego prawa, w takim razie przepisy tego prawa zastosować należy także do popełnionych poprzednio czynów, chociaż nowe prawo jest surowsze.

Silva-Tarouca wlr.

180.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 18. maja 1918.

w sprawie dobrowolnego zgłaszania się do uprawy zimowego rzepak (rzepiku).

Ze względu na stały brak tłuszczów wzywa się wszystkich rolników, którzy w miarę stosunków swego gospodarstwa mają po temu możność, aby zobowiązali się w drodze dobrowolnego zgłoszenia się do uprawy zimowego rzepak (rzepiku) pod następującymi warunkami:

1. Każdemu rolnikowi, który w prawnie wiążący sposób zobowiąże się w bieżącym roku do uprawy na czas rzepak i rzepiku zimowego, zapewni wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego we Wiedniu. L. Seitzergasse 1. za każdy hektar uprawionej rzepakiem powierzchni dodatek w kwocie 200 K.

2. Uprawiającemu rzepak dostarczy się na żądanie nasienia. Za 100 kg nasienia rzepakowego liczyć się będzie 140 K, a za rzepik 135 K, bez worka, od stacji kolejowej, położonej najbliższej magazynu z zapasami.

3. Zgłaszający się mogą żądać dostawy nawozu azotowego w ilości 100 *kg* na hektar, który będzie im przydzielony w miarę tych ilości środków nawozowych, jakie Ministerstwo rolnictwa ma do rozporządzenia.

Warunki pod względem ceny i poboru, których obecnie nie można oznaczyć, będą dodatkowo podane do wiadomości.

4. Za 100 *kg* dostawionego nasienia rzepaku (rzepiku) zapewni się każdemu zgłaszającemu się na jego żądanie dostawę 35 *kg* makucha po cenie 20 K za 100 *kg* do użytku w jego własnym gospodarstwie.

5. Każdy zgłaszający się poddaje się postanowieniom rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 8. lutego 1917, Dz. u. p. Nr. 49, w sprawie uprawy płodów polnych, zawierających olej.

Dobrowolne zgłoszenie do uprawy rzepaku (rzepiku) należy skutecznie u naczelnika gminy najpóźniej do dnia 20. lipca b. r. i ma ono zawierać: imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, pocztę i stację kolejową zgłaszającego się, miejsce uprawy i odnośną powierzchnię w hektarach, ilość potrzebnego nasienia i środka nawozowego, w końcu także ewentualne żądanie w sprawie makuchów.

Naczelnik gminy wciągnie daty te do list, które mają być sporządzone w dwóch egzemplarzach i postara się o podpisanie obu egzemplarzy przez strony.

Jeden egzemplarz listy ma przechować naczelnik gminy, drugi przesłać po zamknięciu terminu subskrypcyjnego bezzwłocznie, jednakże najdalej do dnia 27. lipca b. r., wprost do Ministerstwa rolnictwa.

Na podstawie zgłoszeń nastąpi przydzielenie nasienia i przypadającej ilości środka nawozowego przez wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

Wypłata pierwszej raty dodatku odbędzie się na podstawie poświadczenia naczelnika gminy o dokonaniu uprawy całej zgłoszonej powierzchni; w razie jeżeli zaniechano uprawy w całości albo choćby tylko w części, winien zgłaszający się usprawiedliwić w odpowiedni sposób niedotrzymanie przyjętego zobowiązania (§ 6. rozporządzenia z dnia 8. lutego 1917, Dz. u. p. Nr. 49).

Wypłata drugiej raty nastąpi również na podstawie poświadczenia naczelnika gminy, a mianowicie o tem, że zasiew dobrze przezimował.

O postępowaniu i bliższych warunkach co do oddania zebranych plonów będzie wydane w drodze rozporządzenia osobne zarządzenie po myśli § 5. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 8. lutego 1917, Dz. u. p. Nr. 49.

Silva-Tarouca wlr.

181.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych i Ministrem sprawiedliwości z dnia 24. maja 1918,

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 146, tyczącego się zasadniczych postanowień o poborze i przerabianiu nafty.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

Po § 8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 146, tyczącego się zasadniczych postanowień o poborze i przerabianiu nafty, dodaje się:

§ 8. a.

Zc względu na interes publiczny może Minister handlu według swobodnego uznania przekazać ropę, pewnej rafinerji przydzieloną lub przez nią nabytą (§§ 6. i 7.), innym rafinerjom do przeróbki.

Ropę tę ma właściciel lub przechowca oddać zaraz rafinerji, której przeróbka została poręczoną, rafinerja ta ma ją odebrać i poddać przeróbce według wskazówek, wydanych za każdym razem przez Ministra handlu.

§ 8. b.

Za przekazaną do przeróbki ropę ma obejmują ją uiszczyć odpowiednie odszkodowanie. W razie braku dobrowolnej umowy oznaczy odszkodowanie to sąd za przybraniem interesowanych stron w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu zaprzysiężonych znawców, uwzględniając w szczególności obowiązującą cenę ropy.

Dla rozstrzygnięcia właściwym jest sąd powiatowy, w którego okręgu znajduje się siedziba (miejsce zamieszkania) obowiązanego do oddania ropy. Rozstrzygnięcie można zacząć rekuresem do dni 8. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancji dalszy rekurs jest niedopuszczalny. O ile kosztu postępowania ma zwrócić jedna ze stron lub należy je rozdzielić między strony, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania.

Postępowanie sądowe nie odracza obowiązku oddania ropy.

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wieser wlr.